ยักษ์ใหญ่ในพระคัมภีร์

ปัญจคัมภีร์

ในสมัยนั้นมีคนยักษ์อาศัยอยู่บนโลก และหลังจากนั้น เมื่อบุตรของพระเจ้ามาอยู่กับธิดาของมนุษย์ และพวกนางให้กำเนิดบุตรแก่เขา บุตรเหล่านั้นก็กลายเป็นคนที่มีอำนาจมากในสมัยโบราณ เป็นคนที่มีชื่อเสียง (ปฐมกาล 6:4)

และที่นั่นเราได้เห็นยักษ์เหล่านั้น คือบุตรของอนาค ซึ่งสืบเชื้อสายมาจากยักษ์ และในสายตาของเราเอง เราก็เหมือนตั๊กแตน และในสายตาของพวกเขาก็เช่นกัน (กันดารวิถี 13:33)

ในสมัยโบราณ ชาวเอมิมอาศัยอยู่ในนั้น เป็นชนชาติที่ยิ่งใหญ่ มีจำนวนมาก และสูงใหญ่เช่นเดียวกับชาวอนาคิม ซึ่งก็ถูกนับว่าเป็นยักษ์เช่นเดียวกับชาวอนาคิม แต่ชาวโมอับเรียกพวกเขาว่าชาวเอมิม (เฉลยธรรมบัญญัติ 2:10-11)

เฉลยธรรมบัญญัติ 2:19-21
และเมื่อเจ้าเข้าใกล้ชาวอัมโมน อย่ารังแกพวกเขา หรือเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับพวกเขา เพราะเราจะไม่ยกดินแดนของชาวอัมโมนให้แก่เจ้า เพราะเราได้ยกดินแดนนั้นให้แก่ลูกหลานของโลทเป็นกรรมสิทธิ์แล้ว (ดินแดนนั้นเคยถูกนับว่าเป็นดินแดนของยักษ์ มียักษ์อาศัยอยู่ที่นั่นในสมัยโบราณ และชาวอัมโมนเรียกพวกเขาว่าชาวซัมซุมมิม เป็นชนชาติที่ยิ่งใหญ่ มีจำนวนมาก และสูงใหญ่เหมือนชาวอนาคิม แต่พระเจ้าทรงทำลายพวกเขาก่อนหน้าพวกเขา และพวกเขาก็ได้เข้ามาแทนที่และอาศัยอยู่แทนที่พวกเขา)

เพราะว่าเหลือเพียงโอก กษัตริย์แห่งบาชานเท่านั้นจากบรรดายักษ์ที่เหลืออยู่ ดูเถิด เตียงนอนของเขาเป็นเตียงเหล็ก ไม่ได้อยู่ในเมืองรับบัทของชาวอัมโมนหรือ? ยาวเก้าศอก กว้างสี่ศอก ตามขนาดศอกของมนุษย์ และแผ่นดินนี้ ซึ่งเราครอบครองในเวลานั้น ตั้งแต่เมืองอาโรเออร์ ซึ่งอยู่ริมแม่น้ำอาร์นอน และครึ่งหนึ่งของภูเขากิเลอาด และเมืองต่างๆ ในนั้น เราได้มอบให้แก่ชาวรูเบนและชาวกาด และส่วนที่เหลือของกิเลอาด และบาชานทั้งหมด ซึ่งเป็นอาณาจักรของโอก เราได้มอบให้แก่เผ่ามนัสเสห์ครึ่งหนึ่ง ดินแดนอาร์กอบทั้งหมดพร้อมกับบาชานทั้งหมด ซึ่งเรียกว่าดินแดนของยักษ์ เฉลยธรรมบัญญัติ 3:11-13

ประวัติศาสตร์

และชายฝั่งของโอก กษัตริย์แห่งบาชาน ซึ่งเป็นส่วนที่เหลืออยู่ของยักษ์ที่อาศัยอยู่ที่อัชทาโรธและที่เอเดรย์ โยชูวา 12:4

อาณาจักรทั้งหมดของโอกในบาชาน ซึ่งปกครองในอัชทาโรธและในเอเดร ผู้ซึ่งเหลือรอดจากพวกยักษ์ทั้งหลายนั้น โมเสสได้ฟาดฟันและขับไล่พวกเขาออกไป โยชูวา 13:12

และเขตแดนนั้นทอดขึ้นไปตามหุบเขาของบุตรชายของฮินโนมทางด้านทิศใต้ของชาวเยบุส ซึ่งก็คือเยรูซาเล็ม และเขตแดนนั้นทอดขึ้นไปถึงยอดเขาที่อยู่เบื้องหน้าหุบเขาฮินโนมทางทิศตะวันตก ซึ่งอยู่สุดปลายหุบเขายักษ์ทางทิศเหนือ (โยชูวา 15:8)

และโยชูวาตอบพวกเขาว่า “ถ้าเจ้าเป็นชนชาติใหญ่โต ก็จงขึ้นไปยังป่า และตัดไม้ที่นั่นในดินแดนของชาวเปริซไซต์และยักษ์ ถ้าภูเขาเอฟราอิมแคบเกินไปสำหรับเจ้า” โยชูวา 17:15

และเขตแดนนั้นลงมาถึงปลายภูเขาที่อยู่หน้าหุบเขาของบุตรชายของฮินโนม ซึ่งอยู่ในหุบเขาของยักษ์ทางทิศเหนือ และลงมาถึงหุบเขาของฮินโนม ทางด้านเยบูซีทางทิศใต้ และลงมาถึงเอนโรเกล (โยชูวา 18:16)

1 ซามูเอล 17
1 บัดนี้ชาวฟิลิสตินได้รวมพลกองทัพเพื่อเตรียมรบ และรวมตัวกันที่โซโคห์ ซึ่งอยู่ในเขตของยูดาห์ และตั้งค่ายอยู่ระหว่างโซโคห์และอาเซคาห์ ในเอเฟสดัมมิม
2 และซาอูลกับชาวอิสราเอลได้รวมตัวกันและตั้งค่ายอยู่ที่หุบเขาเอลาห์ และจัดทัพเพื่อต่อสู้กับชาวฟิลิสเตีย
3 ชาวฟิลิสตินตั้งอยู่บนภูเขาด้านหนึ่ง และชาวอิสราเอลตั้งอยู่บนภูเขาอีกด้านหนึ่ง โดยมีหุบเขาคั่นอยู่ระหว่างทั้งสองฝั่ง
4 และมีนักรบผู้เก่งกาจคนหนึ่งออกมาจากค่ายของชาวฟิลิสเตีย ชื่อโกลิอัทแห่งกัท สูงหกศอกกับหนึ่งคืบ
5 และพระองค์ทรงสวมหมวกเหล็กทองเหลืองบนพระเศียร และทรงสวมเสื้อเกราะ ซึ่งเสื้อเกราะนั้นหนักห้าพันเชเกลทองเหลือง
6 และพระองค์ทรงสวมเกราะทองเหลืองที่ขา และมีเป้าหมายทองเหลืองอยู่ระหว่างบ่าทั้งสองข้าง
7 และด้ามหอกของเขานั้นเหมือนคานทอผ้า และหัวหอกของเขานั้นหนักหกร้อยเชเกลเหล็ก และมีผู้ถือโล่คนหนึ่งเดินนำหน้าเขา
8 แล้วท่านก็ยืนขึ้นร้องบอกกองทัพอิสราเอลว่า “พวกเจ้าออกมาตั้งทัพทำไม? เราเป็นชาวฟิลิสเตียไม่ใช่หรือ? และพวกเจ้าก็เป็นข้ารับใช้ของซาอูลไม่ใช่หรือ? จงเลือกคนสักคนมาลงมาหาเรา”
9 ถ้าเขาสามารถต่อสู้กับเราและฆ่าเราได้ เราก็จะเป็นทาสรับใช้ท่าน แต่ถ้าเราเอาชนะเขาและฆ่าเขาได้ ท่านก็จะเป็นทาสรับใช้เราและปรนนิบัติเรา
10 และชาวฟิลิสเตียก็กล่าวว่า “วันนี้ข้าพเจ้าขอท้าทายกองทัพอิสราเอล ขอคนสักคนมาสู้รบด้วยกัน”
11 เมื่อซาอูลและชาวอิสราเอลทั้งปวงได้ยินคำพูดเหล่านั้นของชาวฟิลิสเตีย พวกเขาก็ตกใจและหวาดกลัวอย่างยิ่ง

12 ดาวิดเป็นบุตรชายของเยสซี ชาวเอฟราทาห์ผู้นั้น ซึ่งอาศัยอยู่ในเบธเลเฮมยูดาห์ และเขามีบุตรชายแปด
คน ในสมัยของซาอูล ดาวิดได้ไปพบปะผู้คนในฐานะชายชราคนหนึ่ง
13 และบุตรชายคนโตสามคนของเยสซีได้ติดตามซาอูลไปรบ ชื่อของบุตรชายทั้งสามคนที่ไปรบนั้นได้แก่ เอ
ลีอับ บุตรคนโต รองลงมาคืออาบินาดับ และคนที่สามคือชัมมาห์
14 และดาวิดเป็นน้องคนสุดท้อง ส่วนพี่ชายสามคนติดตามซาอูลไป
15 แต่ดาวิดได้เดินทางกลับจากซาอูลไปเลี้ยงแกะของบิดาที่เบธเลเฮม
16 และชาวฟิลิสเตียก็เข้ามาใกล้ทั้งเช้าและเย็น และปรากฏตัวอยู่เช่นนั้นเป็นเวลาสี่สิบวัน
17 และเยสซีกล่าวแก่ดาวิดบุตรชายของเขาว่า “จงเอาข้าวคั่วหนึ่งเอฟาห์และขนมปังสิบก้อนนี้ไปฝากพี่น้อง
ของเจ้า แล้วรีบกลับไปยังค่ายทหาร”
18 และจงนำชีสสิบก้อนนี้ไปให้แก่หัวหน้ากองทหารหนึ่งพันคน และจงดูความเป็นอยู่ของพี่น้องของเจ้า และ
รับคำมั่นสัญญาจากพวกเขา
19 บัดนี้ซาอูลและพวกเขา รวมทั้งชาวอิสราเอลทั้งหมด อยู่ในหุบเขาเอลาห์ กำลังต่อสู้กับชาวฟิลิสเตีย
20 และดาวิดก็ลุกขึ้นแต่เช้าตรู่ ฝากแกะไว้กับคนเลี้ยงแกะ แล้วเขาก็ไปตามที่เจสซีสั่ง และเมื่อมาถึงคูเมือง
ดาวิดก็เห็นกองทัพกำลังออกไปรบ และเขาก็ตะโกนประกาศการรบ
21 เพราะอิสราเอลและชาวฟิลิสเตียได้ตั้งทัพพร้อมรบกัน โดยกองทัพต่อกองทัพ
22 ดาวิดจึงฝากรถม้าไว้กับคนดูแลรถม้า แล้ววิ่งเข้าไปในกองทัพ และเข้าไปทักทายพี่น้องของเขา
23 ขณะที่ดาวิดกำลังพูดคุยกับพวกเขาอยู่นั้น ดูเถิด นักรบผู้เก่งกาจชาวฟิลิสตินจากเมืองกัท ชื่อโกลิอัท ได้
ขึ้นมาจากกองทัพของชาวฟิลิสตินและพูดถ้อยคำเดียวกันนั้น ดาวิดได้ยินเข้า
24 และเมื่อชาวอิสราเอลทั้งหมดเห็นชายผู้นั้น ก็พากันหนีไปด้วยความหวาดกลัวอย่างยิ่ง
25 และชาวอิสราเอลกล่าวว่า “ท่านทั้งหลายเห็นชายผู้นี้ที่ขึ้นมาหรือยัง? เขาขึ้นมาเพื่อท้าทายอิสราเอลอย่าง
แน่นอน และจะเป็นเช่นนั้น ผู้ใดฆ่าเขาได้ กษัตริย์จะประทานทรัพย์สมบัติมากมายแก่เขา และจะยกธิดาของ
ตนให้แก่เขา และจะปลดปล่อยวงศ์ตระกูลของเขาให้เป็นอิสระในอิสราเอล”
26 ดาวิดจึงตรัสกับพวกที่ยืนอยู่ข้างๆ ว่า “ผู้ใดฆ่าชาวฟิลิสเตียผู้นี้ และขจัดความอัปยศอดสูจากอิสราเอลได้
ผู้นั้นจะได้รับโทษอย่างไร? เพราะชาวฟิลิสเตียที่ไม่ได้เข้าสุหนัตผู้นี้เป็นใครกันเล่า ที่กล้าท้าทายกองทัพของ
พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่?”
27 และประชาชนจึงตอบพระองค์ว่า “ผู้ใดฆ่าพระองค์ ผู้นั้นก็จงได้รับโทษเช่นเดียวกัน”
28 และเอลีอับพี่ชายคนโตของดาวิดได้ยินดาวิดพูดกับคนเหล่านั้น และเอลีอับก็โกรธดาวิดมาก เขาจึงพูดว่า
“เจ้าลงมาที่นี่ทำไม? และเจ้าทิ้งแกะไม่กี่ตัวไว้ในถิ่นทุรกันดารกับใคร? เรารู้ถึงความเย่อหยิ่งและความชั่วร้าย
ในใจของเจ้า เพราะเจ้าลงมาที่นี่เพื่อมาดูการรบ”
29 แล้วดาวิดก็กล่าวว่า “ข้าพเจ้าได้ทำอะไรผิดไปหรือ? ไม่มีเหตุผลหรือ?”
30 แล้วท่านก็หันไปพูดกับอีกคนหนึ่งด้วยถ้อยคำเช่นเดิม และประชาชนก็ตอบท่านด้วยถ้อยคำเช่นเดิมอีก
เช่นกัน
31 เมื่อผู้คนได้ยินถ้อยคำที่ดาวิดกล่าว พวกเขาก็เล่าให้ซาอูลฟัง และซาอูลก็เรียกดาวิดมาพบ
32 ดาวิดจึงทูลซาอูลว่า “อย่าให้ผู้ใดท้อแท้ใจเพราะเรื่องนี้เลย ข้ารับใช้ของท่านจะไปรบกับชาวฟิลิสเตียผู้นี้”
33 และซาอูลกล่าวแก่ดาวิดว่า “เจ้าไม่สามารถไปรบกับชาวฟิลิสเตียผู้นี้ได้ เพราะเจ้ายังเป็นเพียงหนุ่ม ส่วน
เขาเป็นนักรบมาตั้งแต่หนุ่ม”
34 ดาวิดจึงทูลซาอูลว่า “ข้าพระองค์ผู้รับใช้ของท่านเลี้ยงแกะของบิดา และมีสิงโตกับหมีมาคาบลูกแกะไปตัว
หนึ่ง”

35 และข้าพเจ้าก็ออกไปตามเขา และตบตีเขา จนเขาสำรอกออกมาได้ และเมื่อเขาลุกขึ้นต่อสู้กับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็จับเคราของเขา และตบตีเขา จนตาย
36 ข้ารับใช้ของท่านได้ฆ่าทั้งสิงโตและหมี และชาวฟิลิสเตียที่ไม่ได้เข้าสุหนัตคนนี้ก็จะเป็นเหมือนหนึ่งในพวกมัน เพราะเขาได้ท้าทายกองทัพของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่
37 ดาวิดกล่าวต่อไปอีกว่า “พระเยโฮวาห์ผู้ทรงช่วยข้าพเจ้าให้รอดพ้นจากอุ้งเท้าของสิงโตและอุ้งเท้าของหมี พระองค์จะทรงช่วยข้าพเจ้าให้รอดพ้นจากมือของชาวฟิลิสเตียผู้นี้” และซาอูลกล่าวแก่ดาวิดว่า “จงไปเถิด และพระเยโฮวาห์ทรงอยู่กับเจ้า”
38 และซาอูลได้มอบเกราะให้ดาวิด และสวมหมวกเหล็กให้ดาวิดสวม พร้อมทั้งให้สวมเสื้อเกราะเหล็กอีกด้วย
39 ดาวิดจึงคาดดาบไว้ที่เกราะของตน และลองจะออกไป แต่ยังไม่ได้ลองใช้ ดาวิดจึงทูลซาอูลว่า “ข้าพระองค์ไปกับพวกนี้ไม่ได้ เพราะข้าพระองค์ยังไม่ได้ลองใช้” แล้วดาวิดจึงถอดเกราะนั้นออกจากตัวซาอูล
40 แล้วเขาก็หยิบไม้เท้าในมือ เลือกหินเรียบห้าก้อนจากลำธาร ใส่ไว้ในถุงของคนเลี้ยงแกะที่เขามีอยู่ และมีหนังสติ๊กอยู่ในมือ แล้วเขาก็เข้าไปใกล้ชาวฟิลิสเตีย
41 และชาวฟิลิสเตียก็เข้ามาใกล้ดาวิด และชายผู้ถือโล่ก็เดินนำหน้าเขา
42 เมื่อชาวฟิลิสเตียเหลียวไปมองและเห็นดาวิด เขาก็ดูหมิ่นดาวิด เพราะดาวิดยังเป็นเพียงหนุ่มน้อย ผิวแดงก่ำ และมีใบหน้าที่งดงาม
43 ชาวฟิลิสตินกล่าวแก่ดาวิดว่า “ข้าเป็นหมาหรืออย่างไร ท่านจึงมาหาข้าพร้อมไม้เท้า?” แล้วชาวฟิลิสตินก็สาปแช่งดาวิดโดยอ้างถึงเทพเจ้าของตน
44 และชาวฟิลิสเตียกล่าวแก่ดาวิดว่า “จงมาหาเราเถิด เราจะให้เนื้อของเจ้าแก่นกในอากาศและสัตว์ป่า”
45 แล้วดาวิดจึงกล่าวแก่ชาวฟิลิสเตียว่า “เจ้ามาหาเราด้วยดาบ หอก และโล่ แต่เรามาหาเจ้าในนามของพระเยโฮวาห์จอมทัพ พระเจ้าแห่งกองทัพอิสราเอล ผู้ซึ่งเจ้าได้ท้าทาย”
46 ในวันนี้ พระยาห์เวห์จะทรงมอบเจ้าไว้ในมือของข้า และข้าจะฟาดฟันเจ้า และตัดหัวของเจ้าเสีย และในวันนี้ ข้าจะมอบซากศพของกองทัพชาวฟิลิสเตียให้แก่นกในอากาศและสัตว์ป่าบนแผ่นดิน เพื่อให้ทั่วทั้งโลกรู้ว่ามีพระเจ้าในอิสราเอล
47 และคนทั้งปวงในที่ประชุมนี้จะรู้ว่า พระยาห์เวห์ทรงช่วยให้รอดไม่ใช่ด้วยดาบและหอก เพราะการรบเป็นของพระยาห์เวห์ และพระองค์จะทรงมอบท่านทั้งหลายไว้ในมือของเรา
48 และเมื่อชาวฟิลิสเตียลุกขึ้นและเข้ามาใกล้ดาวิด ดาวิดก็รีบวิ่งไปยังกองทัพเพื่อเผชิญหน้ากับชาวฟิลิสเตีย
49 ดาวิดจึงล้วงมือเข้าไปในถุงของตน หยิบก้อนหินออกมาก้อนหนึ่ง แล้วขว้างไปที่หน้าผากของชาวฟิลิสเตีย จนก้อนหินฝังเข้าไปในหน้าผากของเขา และเขาก็ล้มลงคว่ำหน้าลงกับพื้น
50 ดังนั้นดาวิดจึงเอาชนะชาวฟิลิสเตียด้วยหนังสติ๊กและก้อนหิน และฟาดฟันชาวฟิลิสเตียจนตาย แต่ในมือของดาวิดไม่มีดาบ
51 ดังนั้นดาวิดจึงวิ่งเข้าไปยืนคร่อมชาวฟิลิสตินคนนั้น และชักดาบของเขาออกจากฝัก แล้วฟันเขาจนตาย และตัดศีรษะของเขาด้วยดาบนั้น เมื่อชาวฟิลิสตินเห็นว่าวีรบุรุษของพวกเขาตายแล้ว พวกเขาก็หนีไป
52 และชาวอิสราเอลและชาวยูดาห์ก็ลุกขึ้นโห่ร้องและไล่ตามชาวฟิลิสตินไปจนถึงหุบเขาและประตูเมืองเอครอน และชาวฟิลิสตินที่บาดเจ็บก็ล้มลงข้างทางไปชาอาราอิม จนถึงกัทและเอครอน
53 และชาวอิสราเอลก็กลับมาจากการไล่ล่าชาวฟิลิสเตีย และพวกเขาก็ได้ปล้นเต็นท์ของชาวฟิลิสเตีย
54 และดาวิดได้ตัดศีรษะของชาวฟิลิสเตียและนำมายังเยรูซาเล็ม ส่วนเกราะของเขานั้นเก็บไว้ในเต็นท์
55 เมื่อซาอูลเห็นดาวิดออกไปรบกับชาวฟิลิสเตีย เขาก็ถามอับเนอร์ผู้บัญชาการกองทัพว่า “อับเนอร์ เด็กหนุ่มคนนี้เป็นบุตรของใคร?” อับเนอร์ตอบว่า “ข้าแต่พระราชา ข้าพระองค์ไม่อาจบอกได้”

56 และกษัตริย์ตรัสว่า จงสอบถามดูว่าเด็กหนุ่มคนนั้นเป็นบุตรของใคร
57 เมื่อดาวิดกลับมาจากการสังหารชาวฟีลิสเตีย อับเนอร์ก็พาดาวิดไปเข้าเฝ้าซาอูล โดยถือศีรษะของชาวฟีลิสเตียอยู่ในมือ
58 แล้วซาอูลก็ถามดาวิดว่า “เจ้าหนุ่มเอ๋ย เจ้าเป็นบุตรของใคร?” ดาวิดตอบว่า “ข้าพระองค์เป็นบุตรของเยสซีผู้รับใช้ของท่าน ชาวเบธเลเฮม”

และอิชบิเบโนบ ผู้เป็นบุตรชายของยักษ์ ผู้มีหอกหนักสามร้อยเชเกลทองเหลือง สวมดาบเล่มใหม่ คิดจะฆ่าดาวิด แต่เอบิชัย บุตรชายของเซรุยาห์ มาช่วยเขา และฟันชาวฟีลิสเตียผู้นั้นเสีย แล้วคนของดาวิดจึงสาบานกับเขาว่า “ท่านอย่าออกไปรบกับพวกเราอีกเลย เพื่อไม่ให้ดับแสงสว่างของอิสราเอล” และต่อมาก็มีการรบกับชาวฟีลิสเตียอีกครั้งที่เมืองโกบ สิบเบชัยชาวฮูชาธได้ฆ่าซาฟ ผู้เป็นบุตรชายของยักษ์ และมีการรบกับชาวฟีลิสเตียอีกครั้งที่เมืองโกบ โดยเอลฮานัน บุตรชายของยาเรโอเรกิม ชาวเบธเลเฮม ได้ฆ่าน้องชายของโกลิอัทชาวกิตต์ ผู้มีด้ามหอกหนักเหมือนคานทอผ้า และยังมีการสู้รบอีกครั้งที่เมืองกัท ที่นั่นมีชายร่างใหญ่คนหนึ่ง มีนิ้วมือหกนิ้วที่มือแต่ละข้าง และนิ้วเท้าหกนิ้วที่เท้าแต่ละข้าง รวมทั้งหมด 24 นิ้ว และเขาก็เป็นบุตรของยักษ์ เมื่อเขาต่อต้านอิสราเอล โยนาธาน บุตรของชีเมอาห์ น้องชายของดาวิด จึงฆ่าเขาเสีย ชายทั้งสี่คนนี้เป็นบุตรของยักษ์ในเมืองกัท และถูกฆ่าโดยดาวิดและโดยบรรดาข้าราชบริพารของดาวิด (2 ซามูเอล 21:16-22)

และต่อมาก็เกิดสงครามขึ้นที่เกเซอร์กับชาวฟีลิสเตีย ในครั้งนั้นสิบเบชัยชาวฮูชาธได้ฆ่าซิปปายผู้เป็นบุตรของยักษ์ และพวกเขาก็พ่ายแพ้ไป แล้วก็เกิดสงครามกับชาวฟีลิสเตียขึ้นอีก เอลฮานันบุตรของยาอีร์ได้ฆ่าลาห์มีน้องชายของโกลิอัทชาวกิตต์ ซึ่งมีหอกยาวเหมือนคานทอผ้า และเกิดสงครามขึ้นอีกที่กัท ที่นั่นมีชายร่างใหญ่คนหนึ่ง มีนิ้วมือและนิ้วเท้า 24 นิ้ว ข้างละ 6 นิ้ว และข้างละ 6 นิ้ว เขาก็เป็นบุตรของยักษ์เช่นกัน แต่เมื่อเขาต่อต้านอิสราเอล โยนาธานบุตรของชีเมอาน้องชายของดาวิดจึงฆ่าเขา บุตรเหล่านี้เกิดจากยักษ์ที่กัท และพวกเขาเสียชีวิตด้วยน้ำมือของดาวิดและบรรดาข้าราชบริพารของพระองค์ 1 พงศาวดาร 20:4-8

เขาทำลายข้าพเจ้าด้วยการบุกรุกครั้งแล้วครั้งเล่า เขาเหยียบย่ำข้าพเจ้าเหมือนยักษ์ โยบ 16:14

คัมภีร์นอกสารบบ

เพราะผู้ทรงอำนาจนั้นไม่ได้ล้มลงด้วยฝีมือของคนหนุ่ม และบุตรของไททันก็ไม่ได้ทำร้ายเขา และยักษ์ผู้สูงใหญ่ก็ไม่ได้โจมตีเขา แต่ยูดิธ ธิดาของเมรารีได้ทำให้เขาอ่อนแอลงด้วยความงามแห่งใบหน้าของนาง ยูดิธ 16:7

เพราะในสมัยก่อนนั้น เมื่อยักษ์ใหญ่ผู้หยิ่งยโสพินาศไป ความหวังของโลกซึ่งอยู่ในการปกครองของพระหัตถ์ของพระองค์ก็รอดพ้นมาได้ในภาชนะที่อ่อนแอ และทิ้งเมล็ดพันธุ์แห่งการสืบเชื้อสายไว้ตลอดทุกยุคทุกสมัย (ปัญญาของโซโลมอน 14:6)

พระองค์ไม่ทรงพอพระทัยต่อบรรดายักษ์โบราณเหล่านั้นที่ล้มลงเพราะความโง่เขลาของตน (ปัญญาจารย์ 16:7)

เช่นเดียวกับไขมันที่ถูกแยกออกจากเครื่องบูชาเพื่อสันติภาพ ดาวิดก็ถูกเลือกจากบรรดาชนชาติอิสราเอล เขาเล่นกับสิงโตเหมือนเล่นกับเด็ก และเล่นกับหมีเหมือนเล่นกับลูกแกะ เขาไม่ได้ฆ่ายักษ์เมื่อเขายังหนุ่มหรือ? และเขาไม่ได้ขจัดความอัปยศจากประชาชนเมื่อเขายกมือขึ้นพร้อมกับก้อนหินในหนังสติ๊ก และเอาชนะการโอ้อวดของโกลิอัทหรือ? เพราะเขาอธิษฐานต่อพระเจ้าผู้สูงสุด และพระองค์ทรงประทานกำลังในมือขวาของเขาให้ฆ่านักรบผู้ยิ่งใหญ่ผู้นั้น และตั้งมั่นในชาติของเขา (ปัญญาจารย์ 47:2-5)

มีคนยักษ์ที่มีชื่อเสียงมาตั้งแต่แรกเริ่ม พวกเขามีรูปร่างสูงใหญ่และเชี่ยวชาญในการสงคราม คนเหล่านั้นไม่ใช่พระเจ้าที่ทรงเลือก และพระองค์ไม่ได้ทรงประทานความรู้ให้แก่พวกเขา แต่พวกเขาถูกทำลาย เพราะพวกเขาขาดสติปัญญา และพินาศไปเพราะความโง่เขลาของตนเอง (บารุค 3:26-28)

แล้วยูดาสบุตรชายของเขาซึ่งมีชื่อว่ามัคคาบีก็ลุกขึ้นต่อสู้แทน และพี่น้องของเขาทั้งหมดก็ช่วยเขา รวมทั้งคนทั้งหลายที่อยู่ฝ่ายเดียวกับบิดาของเขาก็ช่วยเขาด้วย พวกเขาต่อสู้ในสงครามอิสราเอลด้วยความยินดี เขาจึงนำเกียรติอันยิ่งใหญ่มาสู่ประชาชนของเขา และสวมเกราะอกเหมือนยักษ์ และคาดเครื่องทรงนักรบไว้รอบตัว แล้วเขาก็ออกไปรบ ปกป้องกองทัพด้วยดาบของเขา ในการกระทำของเขา เขาเป็นเหมือนสิงโต และเหมือนลูกสิงโตที่คำรามเพื่อล่าเหยื่อ เพราะเขาไล่ล่าคนชั่ว และตามหาพวกเขา และเผาทำลายผู้ที่รังควานประชาชนของเขา ฉะนั้นคนชั่วจึงหวาดกลัวเขา และบรรดาผู้กระทำความชั่วก็เดือดร้อน เพราะความรอดพ้นมาถึงในมือของเขา เขายังทำให้กษัตริย์หลายองค์โศกเศร้า และทำให้ยาโคบยินดีด้วยการกระทำของเขา และอนุสรณ์ของเขาก็ได้รับการสรรเสริญตลอดไป ยิ่งกว่านั้น พระองค์เสด็จไปทั่วเมืองต่างๆ ในแคว้นยูดาห์ ทรงทำลายคนอธรรมในเมืองเหล่านั้น และทรงระงับพระพิโรธจากอิสราเอล ดังนั้นพระองค์จึงมีชื่อเสียงไปถึงสุดปลายแผ่นดินโลก และทรงรับคนเหล่านั้นที่กำลังจะพินาศกลับมาหาพระองค์ 1 มัคคาบี 3:1-9

อีโนค

และคนอื่นๆ ทั้งหมดพร้อมกับพวกเขาก็ได้แต่งงานกับภรรยาของตน และแต่ละคนก็เลือกภรรยาของตนเอง และพวกเขาก็เริ่มร่วมหลับนอนกับพวกนาง และพวกเขาก็สอนเวทมนตร์และคาถาต่างๆ ให้แก่พวกนาง และการตัดรากไม้ และทำให้พวกเขารู้จักกับพืชต่างๆ และพวกนางก็ตั้งครรภ์และคลอดบุตรชายร่างยักษ์ ซึ่งสูงถึงสามพันเอล (เอลเป็นหน่วยวัดของยุโรปตะวันตกเฉียงเหนือ เดิมเข้าใจว่าเป็นศอก ความยาวรวมของแขนท่อนล่างและมือที่เหยียดออก หน่วยวัดอื่นๆ ของเอลเท่ากับ 27-45 นิ้ว) ผู้ที่กินทรัพย์สินทั้งหมดของมนุษย์ และเมื่อมนุษย์ไม่สามารถเลี้ยงดูพวกเขาได้อีกต่อไป ยักษ์เหล่านั้นก็หันมาต่อต้านมนุษย์และกินมนุษย์เป็นอาหาร และพวกเขาก็เริ่มทำบาปต่อสัตว์ปีก สัตว์ป่า สัตว์เลื้อยคลาน และปลา และกินเนื้อของกันและกันและดื่มเลือด แล้วแผ่นดินก็กล่าวโทษพวกที่ไร้กฎหมาย เอโนค 7:1-6

และพวกผู้หญิงได้ให้กำเนิดบุตรยักษ์ และแผ่นดินโลกทั้งสิ้นจึงเต็มไปด้วยเลือดและความอยุติธรรม (เอโนค 9:9)

และพระองค์ทรงตอบและตรัสกับข้าพเจ้า และข้าพเจ้าได้ยินเสียงของพระองค์ว่า “อย่ากลัวเลย เอโนค เจ้าเป็นคนชอบธรรมและเป็นอาลักษณ์แห่งความชอบธรรม จงเข้ามาใกล้และฟังเสียงของเราเถิด และจงไปบอกแก่ผู้เฝ้าดูแห่งสวรรค์ ผู้ที่ส่งเจ้ามาเพื่อวิงวอนแทนพวกเขาว่า เจ้าควรวิงวอนแทนมนุษย์ ไม่ใช่มนุษย์วิงวอนแทนเจ้า เพราะเหตุใดเจ้าจึงละทิ้งสวรรค์อันสูงส่ง บริสุทธิ์ และนิรันดร์ และไปร่วมประเวณีกับหญิง และทำให้ตนเองแปดเปื้อนด้วยบุตรสาวของมนุษย์ และรับนางมาเป็นภรรยา และกระทำเหมือนลูกหลานของโลก และให้กำเนิดยักษ์เป็นบุตรของเจ้า? และถึงแม้ว่าเจ้าเป็นผู้บริสุทธิ์ เป็นฝ่ายวิญญาณ มีชีวิตอยู่ในนิรันดร์ เจ้าก็ทำให้ตนเองแปดเปื้อนด้วยเลือดของหญิง และให้กำเนิดบุตรด้วยเลือดเนื้อ และเหมือนลูกหลานของมนุษย์ เจ้าก็ลุ่มหลงในเนื้อหนังและเลือด เหมือนพวกที่ตายและพินาศไป ฉะนั้นเราจึงให้นางมีภรรยาเพื่อพวกนางจะได้ทำให้พวกนางตั้งครรภ์ และให้กำเนิดบุตรโดยพวกนาง เพื่อว่าไม่มีสิ่งใดขาดไปจากพวกนางบนโลก” แต่เดิมพวกเจ้าเป็นผู้มีวิญญาณ ดำรงชีวิตนิรันดร์ และเป็นอมตะตลอดชั่วอายุคนในโลก ฉะนั้นข้าจึงไม่ได้กำหนดภรรยาให้แก่พวกเจ้า เพราะสำหรับวิญญาณแห่งสวรรค์นั้น ที่พำนักของพวกเขาก็อยู่ในสวรรค์ และบัดนี้ยักษ์ซึ่งเกิดจากวิญญาณและเนื้อหนัง จะถูกเรียกว่าวิญญาณชั่วร้ายบนโลก และที่พำนักของพวกเขาก็อยู่บนโลก วิญญาณชั่วร้ายได้ออกมาจากร่างกายของพวกเขา เพราะพวกเขาเกิดจากมนุษย์ และจากผู้เฝ้าระวังผู้บริสุทธิ์คือจุดเริ่มต้นและต้นกำเนิดดั้งเดิมของพวกเขา พวกเขาจะเป็นวิญญาณชั่วร้ายบนโลก และพวกเขาจะถูกเรียกว่าวิญญาณชั่วร้าย สำหรับวิญญาณแห่งสวรรค์นั้น ที่พำนักของพวกเขาก็อยู่ในสวรรค์ แต่สำหรับวิญญาณแห่งโลกซึ่งเกิดบนโลกนั้น ที่พำนักของพวกเขาก็อยู่บนโลก และวิญญาณของยักษ์นั้นก็ก่อความทุกข์ยาก กดขี่ ทำลาย โจมตี ทำสงคราม และทำลายล้างบนโลก และก่อให้เกิดความเดือดร้อน พวกมันไม่กินอาหาร แต่กระนั้นก็หิวกระหาย และก่อให้เกิดความผิดบาป และวิญญาณเหล่านี้จะลุกขึ้นต่อต้านบุตรชายและสตรี เพราะมันได้มาจากพวกเขา (เอโนค 15:1-11)

นับตั้งแต่วันที่มีการสังหาร ทำลาย และความตายของยักษ์ จากวิญญาณในเนื้อหนังของพวกมัน วิญญาณเหล่านั้นจะออกไปทำลายโดยไม่ต้องรับโทษ พวกเขาจะทำลายไปจนถึงวันสิ้นสุด วันพิพากษาครั้งยิ่งใหญ่ซึ่งยุคสมัยจะสิ้นสุดลง เหนือเหล่าผู้เฝ้าดูและคนอธรรม แท้จริงแล้ว จะสิ้นสุดลงอย่างสิ้นเชิง เอโนค 16:1 และข้าพเจ้า เอโนค ได้ตอบและกล่าวแก่เขาว่า “พระเจ้าจะทรงกระทำสิ่งใหม่บนโลก และข้าพเจ้าได้เห็นสิ่งนี้ในนิมิตแล้ว และข้าพเจ้าจะบอกให้ท่านทราบว่า ในสมัยของยาเรด บิดาของข้าพเจ้า ทูตสวรรค์บางองค์ในสวรรค์ได้ละเมิดพระวจนะของพระเจ้า และดูเถิด พวกเขากระทำบาปและละเมิดพระบัญญัติ และได้ร่วมประเวณีกับหญิงและกระทำบาปกับพวกนาง และได้แต่งงานกับบางคนในพวกนาง และได้ให้กำเนิดบุตรโดยพวกนาง และพวกเขาจะก่อให้เกิดยักษ์บนโลก ไม่ใช่ตามวิญญาณ แต่ตามเนื้อหนัง และจะมีการลงโทษอย่างใหญ่หลวงบนโลก และโลกจะถูกชำระให้บริสุทธิ์จากความไม่บริสุทธิ์ทั้งสิ้น แท้จริงแล้ว จะมีการทำลายล้างอย่างใหญ่หลวงทั่วทั้งโลก และจะมีน้ำท่วมใหญ่และการทำลายล้างอย่างใหญ่หลวงเป็นเวลาหนึ่งปี” เอโนค 106:13-16

งานเฉลิมฉลอง

และเมื่อมนุษย์เริ่มทวีจำนวนขึ้นบนพื้นโลก และมีบุตรสาวเกิดมา เหล่าทูตสวรรค์ของพระเจ้าได้เห็นพวกนางในปีหนึ่งของปีแห่งการปลดปล่อยนั้น ว่าพวกนางงดงามน่ามอง และพวกนางก็ได้เลือกภรรยาตามที่ตนต้องการ และพวกนางก็ให้กำเนิดบุตรชายแก่พวกนาง และบุตรชายเหล่านั้นก็ตัวใหญ่โต (ยูบิลี 5:1)

เพราะเหตุสามประการนี้เองที่ทำให้เกิดอุทกภัยขึ้นบนโลก คือ เนื่องจากการล่วงประเวณีที่พวกผู้เฝ้าระวังได้ฝ่าฝืนกฎบัญญัติของตนไปล่วงประเวณีกับธิดาของมนุษย์ และเลือกแต่งงานกับหญิงใดก็ได้ตามใจชอบ และพวกเขาก็ได้วางรากฐานแห่งความไม่บริสุทธิ์ พวกเขามีบุตรชายชื่อนาฟิดิม ซึ่งล้วนแตกต่างกันและต่างก็กัดกินกันเอง ยักษ์ได้ฆ่านาฟิล นาฟิลได้ฆ่าเอลโย และเอลโยได้ฆ่ามนุษย์ และมนุษย์ด้วยกันเอง ทุกคนต่างขายตัวเองเพื่อกระทำความชั่วและหลั่งเลือดมากมาย และแผ่นดินโลกก็เต็มไปด้วยความชั่วช้า (ยูบิลี 7:21-23)

และท่านได้เล่าให้พวกเขาฟังถึงการพิพากษาพวกยักษ์และการพิพากษาชาวเมืองโสโดม ว่าพวกเขาถูกพิพากษาเพราะความชั่วร้ายของพวกเขา และได้ตายเพราะการล่วงประเวณี ความไม่บริสุทธิ์ และความเสื่อมทรามซึ่งกันและกันผ่านการล่วงประเวณี (ยูบิลี 20:5)

แต่ก่อนนั้นพวกเขาเรียกดินแดนกิเลอาดว่าดินแดนของชาวเรฟาอิม เพราะเป็นดินแดนของชาวเรฟาอิม และชาวเรฟาอิมก็ถือกำเนิดที่นั่น พวกเขาเป็นยักษ์ที่มีความสูงสิบ เก้า แปด และลงไปถึงเจ็ดศอก (ยูบิลี 29:9)

หนังสือแห่งเอเดนที่ถูกลืม

พวกผู้ชายพาฉันขึ้นไปยังสวรรค์ชั้นที่ห้า และวางฉันไว้ที่นั่น ฉันได้เห็นทหารมากมายนับไม่ถ้วนที่เรียกว่ากริกอรี มีรูปร่างหน้าตาเหมือนมนุษย์ ขนาดตัวใหญ่กว่ายักษ์ ใบหน้าเหี่ยวแห้ง ปากเงียบสนิทตลอดกาล และไม่มีผู้ใดปฏิบัติหน้าที่ในสวรรค์ชั้นที่ห้า ฉันจึงกล่าวแก่พวกผู้ชายที่อยู่กับฉันว่า: เหตุใดคนเหล่านี้จึงเหี่ยวแห้ง ใบหน้าเศร้าหมอง ปากเงียบสนิท และเหตุใดจึงไม่มีผู้ใดปฏิบัติหน้าที่ในสวรรค์ชั้นนี้? และพวกเขากล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า: นี่คือพวกกรีกอรี ผู้ซึ่งร่วมกับซาตานิลเจ้าชายของพวกเขาปฏิเสธพระเจ้าแห่งแสงสว่าง และหลังจากพวกเขาก็มีผู้ที่ถูกจองจำอยู่ในความมืดมิดอย่างใหญ่หลวงในสวรรค์ชั้นที่สอง และสามคนในนั้นได้ลงมาจากบัลลังก์ของพระเจ้ามายังโลก ณ สถานที่เออร์มอน และได้ละเมิดคำปฏิญาณของพวกเขาบนเนินเขาเออร์มอน และได้เห็นธิดาของมนุษย์ว่าพวกนางดีเพียงใด และได้แต่งงานกับพวกนาง และทำให้แผ่นดินโลกสกปรกด้วยการกระทำของพวกเขา ผู้ซึ่งในทุกยุคทุกสมัยของพวกเขาได้ก่อความอยุติธรรมและการปะปนกัน และยักษ์ได้ถือกำเนิดขึ้น และมีคนตัวใหญ่โตน่าอัศจรรย์ และมีความเกลียดชังอย่างมาก ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงพิพากษาพวกเขาด้วยการพิพากษาอันยิ่งใหญ่ และพวกเขาร้องไห้เพื่อพี่น้องของพวกเขา และพวกเขาจะถูกลงโทษในวันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ความลับของเอโนค 18:1-4

ฉะนั้น จงหลีกหนีจากความชั่วช้าทางเพศเถิด ลูกๆ ของข้าพเจ้าเอ๋ย และจงสั่งสอนภรรยาและลูกสาวของท่านว่า อย่าให้พวกนางประดับประดาศีรษะและใบหน้าเพื่อหลอกลวงจิตใจ เพราะหญิงใดที่ใช้เล่ห์เหลี่ยมเหล่านี้ก็ถูกสงวนไว้สำหรับการลงโทษนิรันดร์ เพราะพวกนางได้ล่อลวงผู้เฝ้าดูซึ่งอยู่ก่อนน้ำท่วมโลก เพราะเมื่อพวกเขามองดูพวกนางอยู่เสมอ พวกเขาก็เกิดความปรารถนาในพวกนาง และคิดที่จะกระทำการนั้นในใจ เพราะพวกนางแปลงกายเป็นชาย และปรากฏตัวให้พวกเขาเห็นขณะที่พวกเขาอยู่กับสามี และหญิงเหล่านั้นที่ปรารถนาในรูปร่างของพวกเขาในใจ ก็ได้ให้กำเนิดยักษ์ เพราะผู้เฝ้าดูปรากฏตัวให้พวกเขาเห็นว่าสูงเสียดฟ้า

ฉะนั้น จงระวังความชั่วช้าทางเพศ และถ้าท่านปรารถนาจะมีจิตใจบริสุทธิ์ จงระวังผู้หญิงทุกคน (พินัยกรรมของรูเบน 2:17-20)

ข้าพเจ้าพบอาโคร กษัตริย์ผู้มีรูปร่างสูงใหญ่ กำลังขว้างหอกไปข้างหน้าและข้างหลังขณะขี่ม้า ข้าพเจ้าจึงหยิบก้อนหินหนักหกสิบปอนด์มาขว้างใส่และฆ่าม้าของเขาเสีย และยาโคบบิดาของข้าพเจ้าได้ฆ่าเบเอเลซาธ กษัตริย์แห่งกษัตริย์ทั้งปวง ผู้มีพละกำลังมหาศาล สูงสิบสองศอก (พินัยกรรมของยูดาห์ 1:18,22)